

satte som Embedsmænd og heller ikke som Bestillingsmænd, men saadan midt imellem. Nu vil man maaske sige, at dette hører ikke hjemme i denne Lov, og det skal jeg villigt indrømme, men jeg vil dog henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold og spørge ham, om han ikke paa en eller anden fornuftig Maade kunde i højere Grad end nu betrygge deres Stilling indenfor Skovetaten.

Jeg kunde endelig ønske en lille Ændring i § 5 angaaende Stillingen som kongelig Jægermester. Jeg ved nu ikke, hvad den Stilling egentlig betyder, men det er vistnok noget med, at den vedkommende skal være til Rede ved de kongelige Jæger rundt omkring. Jeg kunde da ønske, at Muligheden for, at Statsskovdirektøren kunde blive kongelig Jægermester, blev strøgen, og at det blev overladt til Skovriderne, eller at man overlod til Ministeriet at indstille til Kongen, at Stillingen som Jægermester kun kunde indehaves af Skovriderne, og lod dem være ene om det „Ben“, som det muligvis er. Jeg er nemlig bange for at bebyrde Skovdirektøren med Hverv af den Beskaffenhed, naar han skal udføre sine egentlige Forretninger.

Det er egentlig, hvad jeg i Øjeblikket har at sige om Forslaget. Jeg skal anbefale det til en velvillig Behandling. Ønsker man fra anden Side Udvalg, kan jeg selvfølgelig ikke have noget derimod, og ønsker man det ikke, kan jeg ogsaa slutte mig dertil. Jeg betragter dette som en midlertidig Foranstaltning, men ogsaa kun som en rent midlertidig Foranstaltning.

Poul Christensen: Der har jo fra alle Sider været Enighed om at stræbe hen til en Forandring af de bestaaende Forhold paa det foreliggende Omraade. Jeg kan for mit Vedkommende anbefale Forslaget, om der end er enkelte Punkter, hvor jeg kunde ønske det anderledes. Men som Forholdene ligge i Øjeblikket, tror jeg, det vilde være i høj Grad ønskeligt, om det kunde komme igennem i denne Samling. Af Hensyn til det rent personlige Spørgsmaal, der ogsaa knytter sig hertil, tror jeg, det vilde være uheldigt, om Løven skulde strande i denne Samling. Derfor skal jeg se bort fra de Smaating, jeg i og for sig kunde ønske ændrede, og anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Som omtalt af den ærede sidste Taler har der været Ønsker fremme om, at Statsskovvæsenet kunde blive et særligt Departement i Landbrugsministeriet. Jeg kan saa godt forstaa disse Ønsker. Jeg

tror imidlertid, at den Tid ikke ligger ude i en alt for fjern Fremtid, da man bliver nødt til at komme til en anden Ordning i Landbrugsministeriet, og jeg kan da tænke mig, at man ogsaa tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Det, som jeg for mit Vedkommende helst havde ønsket, var, at Klitvæsenet, Sorø Akademis Skove og de private Skove vare blevne inddragne under Skovdirektoratets Virksomhed. Det havde været ønskeligt, om man havde samlet alt, hvad der henhører til Skovbruget, under en enkelt Ledelse, og jeg tror, at Tidspunktet, naar vi nu gaa til en Ændring af disse Forhold, havde været inde til at tage dette Spørgsmaal med.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de fra anden Side faldne Udtalelser. Kun skal jeg overfor den ærede Ordfører, der mente, at Skovene bidrage til større Kølighed, sige, at det jo ikke er en større Kuldegrad, de bidrage til, og det er heller ikke det, man ønsker de skulle bidrage til, men det er en større Nedbør og Fugtighed. Ligeledes er jeg ogsaa uenig med ham i hans Udtalelser om den store Forskel i Areal af de Omraader, der ere henlagte under de forskellige Skovfogder og Opsynsmænd. Det er en given Ting, at her kan man ikke sidde og skønne over, hvorvidt disse Distrikter skulle være større eller mindre i de forskellige Egne af Landet. Men det er en Kendsgerning, at paa de Distrikter, som nylig ere tilplantede — den ærede Ordfører nævned jo et Distrikt, der er stort, men hvor ikke en Gang alt er tilplantet —, er der ikke ret mange af den Slags Arbejder, som en Skovfoged eller Hegnsmand har i Distrikterne her paa Øerne. Derfor siger det sig selv, at disse Distrikter langt fra kunne have den Størrelse som dem, Ordføreren omtalte, naar de paagældende skulle kunne røgte og passe dem. Den ærede Ordfører udtalte ogsaa at dette Forslag som saa meget andet vidner om, at Sandheden ligger i Midten. For mig er det saadan, at Sandheden aldrig ligger i Midten i denne Slags Spørgsmaal. Det er Kompromisset, der ligger i Midten, medens Sandheden altid ligger til en af Siderne.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Forslaget til hurtig Fremme i dette Ting, selv om der, som sagt, er et og andet, jeg kunde ønske anderledes. Jeg tror ogsaa at vide, at den højtærede Ministers Stilling er saadan, at han vil overveje, om det ikke vilde være formaalstjenligt at drage Klitvæsenet, Sorø Akademis Skove og de private Skove ind under denne